

1 juli 2018 - jeugdevent

X-perience GOD

Bijbellezing: 2 Koningen 6, vers 8-23

Hoe zit dat nu met het ervaren van God? Je zingt in de kerk over God Die heel dichtbij is, maar – laten wij eerlijk zijn – soms merk je daar helemaal niets van. Of soms wel even, heel sterk, God is echt!, zo besef je, je leeft op..., maar later kabbelt het leven gewoon weer verder en voel je niets, ervaar je niets. ... Moet je het maar gewoon allemaal geloven? Maar waarom is dat ervaren-van-God soms zo lastig? En kan het ook anders misschien?

Ik heb voor deze vragen de geschiedenis van Elisa en zijn knecht uitgekozen. Elisa en zijn knecht waren omringd door een vijandelijk leger, het leger van Syrië. Elisa – zo dacht de koning van Syrië – moest onschadelijk gemaakt worden. De koning van Syrië had een heel leger erop uitgestuurd om Elisa te vangen. Op een morgen komt dan ook de knecht van Elisa naar Elisa komt toegesnel met de boodschap: 'we zijn omsingeld door een heel leger!' ... Maar Elisa raakt niet in paniek. Hij stelt zijn knecht zelfs gerust: 'wees niet bang', zegt hij. 'Wees niet bang, want die bij ons zijn, zijn meer dan die bij hen zijn'. Wie bedoelt Elisa met 'die bij ons zijn'? Zij zijn toch samen, twee personen, tegenover dat hele leger van Syrië? Nee, Elisa ziet meer. Elisa ziet een heel leger van God om zich heen: vurige paarden en wagens..., een hemels leger... Elisa vraagt God of zijn knecht het ook mag zien, of ook zijn ogen daarvoor open mogen gaan. En zijn knecht ziet het: de berg was inderdaad vol paarden en strijdwagens vol vuur rondom Elisa.

Het kan dus gebeuren – zo zie je in dit Bijbelgedeelte – dat de een het wel ervaart en opmerkt... en de ander niet. Elisa ervoer Gods hulp en kracht, God was om hem heen... en daarom was hij heel rustig en kalm. Maar die knecht zag en voelde niets en was gewoon bang en heel erg gespannen. Er staat in de Bijbel niet bij dat die knecht niet goed geloofde, of dat hij zondig was, of dat hij nog niet oud genoeg was om... Er staat helemaal niets bij. Want, *zo gaat dat soms nu eenmaal: de een ervaart op een bepaald moment wel iets, de ander niet.*

Even naar jou toe: als jij op dit moment misschien niet zoveel van God ervaart, dan moet je dus niet gelijk aan jezelf gaan twifelen. Misschien moet je er wel iets aan doen hoor – daar zal ik straks iets over zeggen – maar: dus niet gelijk aan je eigen geloof twifelen of het wel echt is. Of het wel goed zit tussen jou en God. Ook niet twifelen of alles van het christelijk geloof überhaupt wel waar is, omdat je er niets van ervaart. Nee, dat er-soms-niets-van-ervaren, dat gebeurt gewoon: Elisa ervoer het wel. Zijn knecht niet.

God ervaren - dat is mijn volgende punt - is namelijk een *geschenk van God*. Het heeft niet met beter of minder goed geloven te maken, God-mogen-ervaren, dat ontvang je. Je ziet dat bij Elisa en zijn knecht. Elisa vraagt God of zijn knecht Gods bescherming ook mag zien. Het was *een geschenk* waarbij de ogen van de knecht door God Zelf moesten worden geopend.

Nou, dat is iets van God, iets van het christelijk geloof, dat wij in onze tijd misschien wel heel erg lastig vinden om te begrijpen. Want in onze tijd is alles te ervaren, te zien, te ontvangen. Er zijn geen grenzen aan wat wij tot ons kunnen nemen en kunnen beleven. Werkelijk alles wordt op YouTube, FaceBook of Instagram gezet. Werkelijk alles krijgen wij te zien..., maar *of* wij iets van God te zien krijgen..., dat is een geschenk, zo stel ik nu. Daar hebben wij geen zeggenschap over. Wij kunnen niet ons recht van informatie opeisen en openheid van zaken bij God claimen. We mogen er alleen voor onszelf of voor een ander om vragen, zoals

Elisa vroeg voor zijn knecht: 'HEERE, open zijn ogen, zodat hij ziet'.

God ervaren, dat kan niet zomaar..., dat is een bijzonder geschenk..., want God is God.

Je kunt het vergelijken met de zon: in de zon kijken kan je met dit zonnige weer niet. Dan raak je verblind, want de zon is veel te krachtig, te bijzonder, te groots om met niet beschermde ogen te bekijken. Nu: nog veel groter, meer bijzonder en krachtiger is God..., want voor God is de zon slechts een glanzend stipje dat Hij in het grote heelal heeft geplaatst. Daarom kunnen wij God niet zomaar zien..., niet zomaar ervaren... 'God woont in een ontoegankelijk licht', schrijft Paulus aan Timotheüs. God is van een totaal andere categorie als al het aardse, al het menselijke, zoveel groter, zo vol van majesteit en heiligheid, niet te bevatten...

Als het gaat om het ervaren van God... dat God Zich aan ons bekend maakt... dan kan ik daarom wel gelijk met mijn vragen komen 'waar is God dan?' en 'waarom zie ik Hem nu niet, nu ik Hem wil zien?'..., maar eerst word ik op mijn plaats gezet en met mijn mens-zijn geconfronteerd: onze kleinheid, onze afhankelijkheid, onze beperkt inzicht en beperkt bevattingvermogen... God is God... en ik ben slechts mens... Ik heb God niets te bevelen, ik sta met lege handen opgeheven naar de hemel..., ik kan alleen maar eerbiedig aan God vragen, zoals Elisa, dat Gods licht ook in mijn duisternis zal schijnen.

Een jongere zei jaren geleden eens tegen mij, toen wij het hier over hadden: 'misschien moeten wij onze verwachtingen bijstellen'. Nou, dat is een kernachtige samenvatting van wat ik met dit punt eigenlijk wil zeggen. Ik denk dat dat heel belangrijk is: het gaat er niet om dat God Zich even aan ons moet laten zien, zoals wij tegenwoordig alles te zien krijgen..., het is de vraag of wij de rust, de eerbied en het ontzag voor God niet zullen verliezen om God God te laten zijn en op God willen wachten tot Hij Zich laat ervaren...

Ik moet daarbij ook denken aan bijvoorbeeld ons bidden. Een van de dingen die je vaak hoort is dat bidden vaak zo'n eenrichtingsverkeer lijkt. Je praat tegen God en je gelooft dat God ook tegen jou praat – zo heb je het op catechisatie geleerd - maar je merkt er soms zo weinig van. Nou, dat klopt. God spreekt niet zomaar terug, zoals wij tot Hem aan het spreken zijn. Maar er staat ook nergens in de Bijbel dat bidden op een chatgesprek of een telefoongesprek lijkt. Bidden is allereerst: jezelf openstellen voor God. Je richten op God. God niet bevelen naar jou toe te komen om iets van Zichzelf te laten zien..., maar jezelf laten zien aan God..., je leven aan God overgeven..., Gods Koninkrijk zoeken en Zijn gerechtigheid..., Gods Woord, de Bijbel lezen en van daaruit God antwoorden in het gebed. En als je je zo op God richt in je woorden, je bidden, je vragen en danken..., dan zal God ook hopelijk iets van Zichzelf laten horen. Op Zijn Goddelijke manier en op Zijn tijd.

Het is – dat is mijn volgende punt - daarbij wel belangrijk om te weten hoe God Zich aan ons bekend maakt. Hoe God Zichzelf laat ervaren. Wat kan je nu verwachten van God in je leven? Ik moet denken aan die keer toen mijn zoontje een inenting kreeg. Je loopt dan zo'n sporthal in met allemaal zenuwachtige kinderen, er staan mensen met hesjes die moeten ingrijpen als het misgaat, als iemand onderuit dreigt te gaan. Ik als papa werd haast al zenuwachtig van die prik... Maar toen mijn zoontje die prik kreeg, toen vroeg hij nadat hij hem had gehad: 'was dat alles?' Ja, dat was dus de prik. Maar hij had hem alleen niet gevoeld, of haast niet gevoeld. Hoe kwam dat? Nou, hij had zo'n compleet ander beeld gekregen van dat moment, dat hij het moment zelf niet eens had ervaren. ... Wat wil ik hiermee zeggen? Nu, wij hebben soms een verkeerd beeld van wat God-ervaren is. Als het om God ervaren gaat, dan denken wij mogelijk aan die grootse geschiedenissen uit de Bijbel van die brandende braamstruik bij Mozes..., van dat grootste Pinkstervuur over de discipelen..., die stem van God uit de hemel tijdens Jezus' doop... Maar het zijn vaak die – in ons ogen – kleine

prikjes... waarmee God Zichzelf bekend maakt. God maakt gebruik van heel gewone middelen. Ja, God maakt gebruik van middelen. God maakt Zich niet on-middelrijk bekend want dat zouden wij kleine mensen niet aankunnen, daar is God veel te groots en te heilig voor. God gebruikt middelen. God maakt vaak gebruik van gewone middelen: de Bijbel, andere mensen, gebeurtenissen, situaties, dromen (zoals veel ex-moslims hebben meegemaakt), je geweten, of soms ook je gevoel.

God gebruikt middelen om Zichzelf bekend te maken, maar – dat is het lastige - al die middelen die God gebruikt, kunnen altijd op meerdere manieren worden uitgelegd. Heeft Elisa nu echt een leger van vurige paarden om zich heen gezien, of was het een droom, of was het misschien gewoon de brandende zon aan de horizon die de lucht deed dansen? En spreekt God nu echt tot mij in de Bijbel in dat ene vers wat ik las, of beeld ik mij dat in? Verlang ik er misschien zo naar dat God tot mij spreekt dat ik er zelf nog in ga geloven ook? En is die persoon die even een bemoedigend klopje op de schouder gaf nu door God gestuurd, of kwam ik haar toevallig tegen? We moeten niet zomaar overal het etiket 'God' op plakken, maar misschien laat God Zich wel veel meer aan ons zien en laat Hij veel meer van Zich horen, dan wij durven te geloven. Dat kleine prikje waarmee God ons aanraakte..., dat is belangrijk.

Maar dan moeten wij er dus wel gevoelig voor zijn en er open voor staan...

Weet je, ik denk dat God in onze maatschappij door heel veel blokkades heen moet werken om Zichzelf aan ons te laten ervaren. Want wij hebben in onze maatschappij overal verklaringen voor: medische verklaringen, technische verklaringen, psychologische verklaringen. En als wij ergens een verklaring ervoor hebben..., nou, dan is het dus gewoon iets menselijks..., want wij mensen snappen het en God hebben wij daarvoor niet nodig. ... Verder moet God ook nog een andere blokkade doorbreken, namelijk onze agenda: wij zitten zo vol met dingen, taken, bezigheden, prikkels... dat er bijna geen ruimte meer is om iets meer te ervaren. God kan dan wel met alle liefde tot ons willen spreken door de Bijbel, maar als wij geen tijd hebben om de Bijbel open te doen en rustig die woorden even te laten staan... En God kan wel allemaal mensen op ons pad sturen, maar als wij hen vluchtig gedag zeggen en er geen ruimte is voor diepere gesprekken..., ja, dan zullen wij daarin God ook niet ervaren natuurlijk... God moet door heel wat blokkades breken om Zichzelf aan ons te laten ervaren...

Maar laten wij dan ook van onze kant af mogelijke blokkades opheffen en ons meer openstellen om God te ervaren in ons leven. Hoe dat kan?

Nu, in ieder geval die agenda waar ik het over had. Ik weet niet hoe jij het beleeft, maar als je vriend of vriendin alleen maar tijd voor je hebt tussen alle bedrijven door..., je moet het met een haastig getypt appje doen met alle spelfouten van dien..., of tien minuten bellen per week..., nou, dan zou ik steeds minder behoefte hebben om het contact aan te houden. Ontvrienden maar, zou ik zeggen... Hoeveel ruimte krijgt God om Zichzelf aan jou te laten zien, te laten horen? Zit je wel eens stil naar de lucht te kijken, de hemel te bewonderen in plaats van die emoticons op je scherm? Lees je wel eens de Bijbel op een moment dat je eigenlijk heel veel andere dingen had kunnen doen?

Maar ook nog iets anders wil ik hierover zeggen: ik vertelde je dat God Zich op heel veel verschillende manieren met heel veel verschillende middelen wil laten ervaren. Elisa kreeg een leger van vurige paarden en wagens te zien. Zijn geestelijk vader Elia ervoer God juist op een keer in een bijzonder stilte..., een veelzeggende stilte. De wijzen uit het Oosten kregen juist een ster te zien..., hoe passend bij sterrenkundigen. En de Romeins hoofdmann Cornelius werd door God aangeraakt in een preek van Petrus. Het volk Israël ervoer God juist in de tempel, in al de rituelen, offers en gebeden die in opdracht van God werden gedaan.

De tempeldienst was een vreugde, een feest voor de joden: in al die bezigheden in de tempel mocht men zich dicht bij God voelen. Jezus zegt later weer iets totaal anders tegen Zijn discipelen als het gaat om het ervaren van Hem: als jullie een beker koud water aan iemand geven, als jullie voor de minste van mijn broeders zorgen, dan zorg je voor Mij!, zo zei Jezus. In de zorg voor de ander mag je Mij ervaren. Je mag Mij ontmoeten, dicht bij Mij zijn..., in wat je doet voor een ander.

Zo kan je God op allerlei manieren ervaren: in het zorgen voor anderen, in naastenliefde, iets voor de ander doen. Je mag ervaren dat je daarin de Heere Jezus Zelf dient. Maar je kunt God ook ervaren in rituelen en gebruiken, zoals in de tempel in Jeruzalem het geval was. Als je een kaars aansteekt, of als je Avondmaal viert. Je kunt God ook ervaren in het zingen, zoals ook in Israël heel wat af werd gezongen en zelfs gedanst. ... In de natuur kan je God ervaren..., een aantal Psalmdichters hebben daar prachtige psalmen over geschreven. In gebeurtenissen kan je God ervaren: zegeningen, wonderlijke wendingen in je leven, kracht in moeilijke situaties. In medemensen kan je God ervaren. Zoals een catechisant uit mijn vorige gemeente heel prachtig zei, toen een medecatechisant vertelde dat zij meer steun had van vrienden en familie dan van God... die catechisant zei toen: maar misschien dat God wel bij je is in die familie of in die vrienden. Prachtig!

God is op heel veel manieren te ervaren. De Schepper gebruikt heel de rijkdom van Zijn schepping als middelen om Zichzelf aan ons bekend te maken: de natuur, de medemensen, gebeurtenissen, gevoelens, de stilte, de kerkdiensten, rituelen en symbolen, het Avondmaal... *God zet de rijkdom van Zijn schepping en het leven in om ons Hem te laten zoeken en te ervaren.*

Wil je eens voor jezelf bekijken of er voor jou misschien nog andere manieren zijn waarop wij God zouden kunnen ontmoeten? Zou je misschien meer oog moeten hebben voor de rijkdom van de natuur om Gods grootheid te ervaren? Of zou je je misschien meer voor anderen moeten geven, om te ervaren dat het geloof echt werkelijkheid in praktijk wordt? Zou je misschien er echt op moeten vertrouwen dat God ook in de kerkdienst Zichzelf aan ons wil laten horen, ook al bevalt je de vorm misschien soms niet echt? Op welke andere manieren zou jij ook iets van God mogen kunnen ervaren in je leven?

Maar ik wil je tenslotte nog wel voor één ding waarschuwen: vertrouw alsjeblieft niet teveel op ervaringen. Als je je geloof op ervaringen bouwt, dan bouw je op zand. En je weet wat er met het huis op het zand gebeurde...: door een stormwind, door een vloedgolf in je leven is je hele geloofshuisje in duigen... Het is net zoals met complimenten en kritiek: één kritiekpunt kan het goede gevoel dat je hebt gekregen van alle complimenten in één keer wegvagen. Zo kan een negatieve ervaring, zoals een stormwind alle mooie geloofservaringen wegvagen. Ervaring moet nooit de norm van je geloof zijn. Verwacht in een kerkdienst, in je dagelijks leven, tijdens een Bijbelstudie of wat dan ook niet teveel ervaringen en goede gevoelens. Vertrouw niet altijd op je gevoel. Je geloof wordt niet altijd bevestigd en een positieve boost gegeven. Je moet soms geloven tegen alle andere dingen in, zo laat de Bijbel zien.

Nu, ik wens je toe dat wij God op heel veel manieren mogen ervaren in ons leven. God ervaren..., dat is een geschenk. Want God is God en wij zijn heel kleine mensen. Maar God ervaren mag gelukkig soms of misschien wel vaak werkelijkheid zijn. Laten wij ons erover open stellen en er steeds weer eerbiedig om vragen:

*Schijn met Uw licht in mijn hart HEER,
dat ik U zien zal.*

Heeft u vragen of een reactie: ds. E.G. (Eddy) de Kruij // 010 210 89 71 // dekruij@live.nl